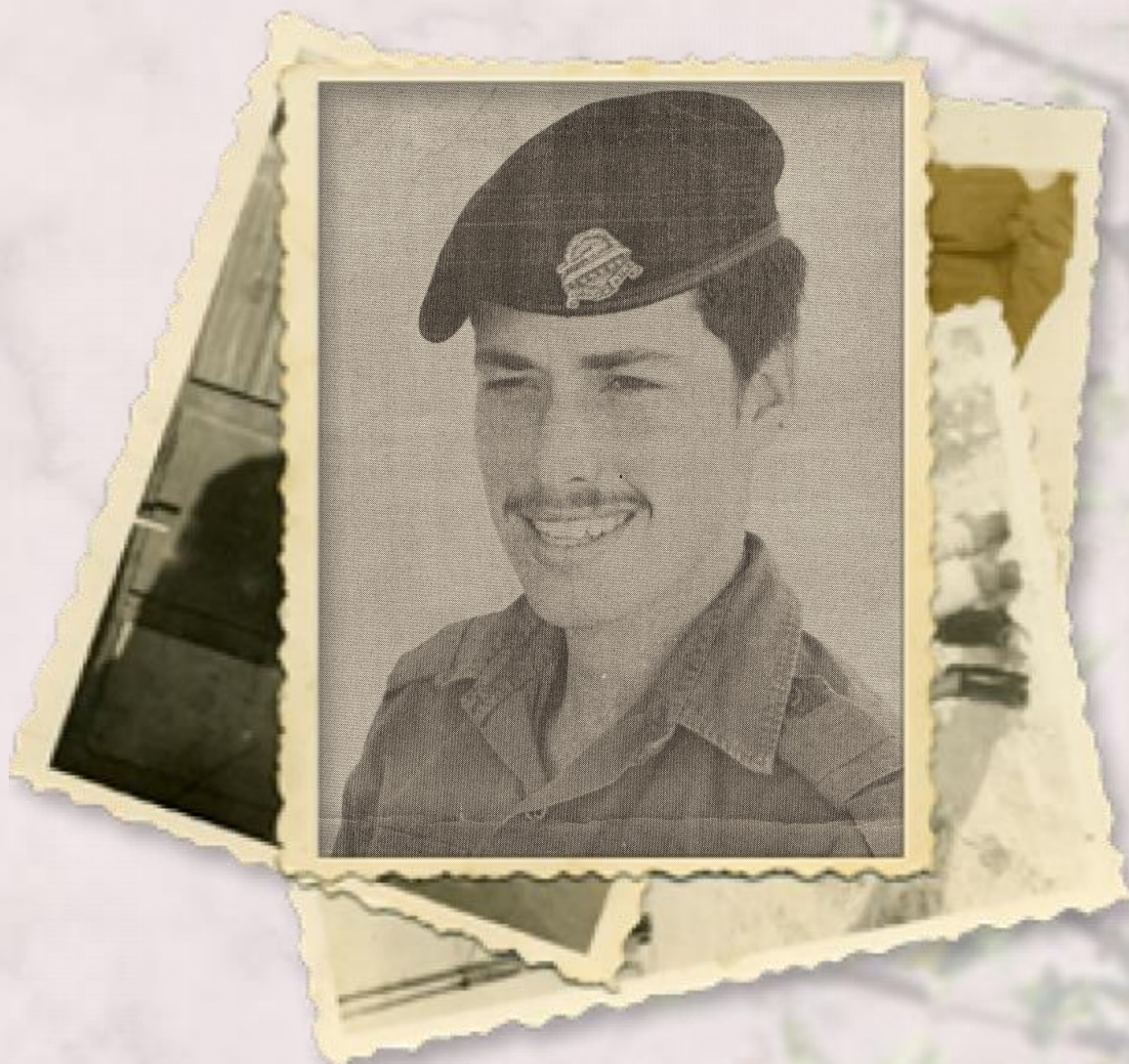

לזכר

אוריה בר-שלום

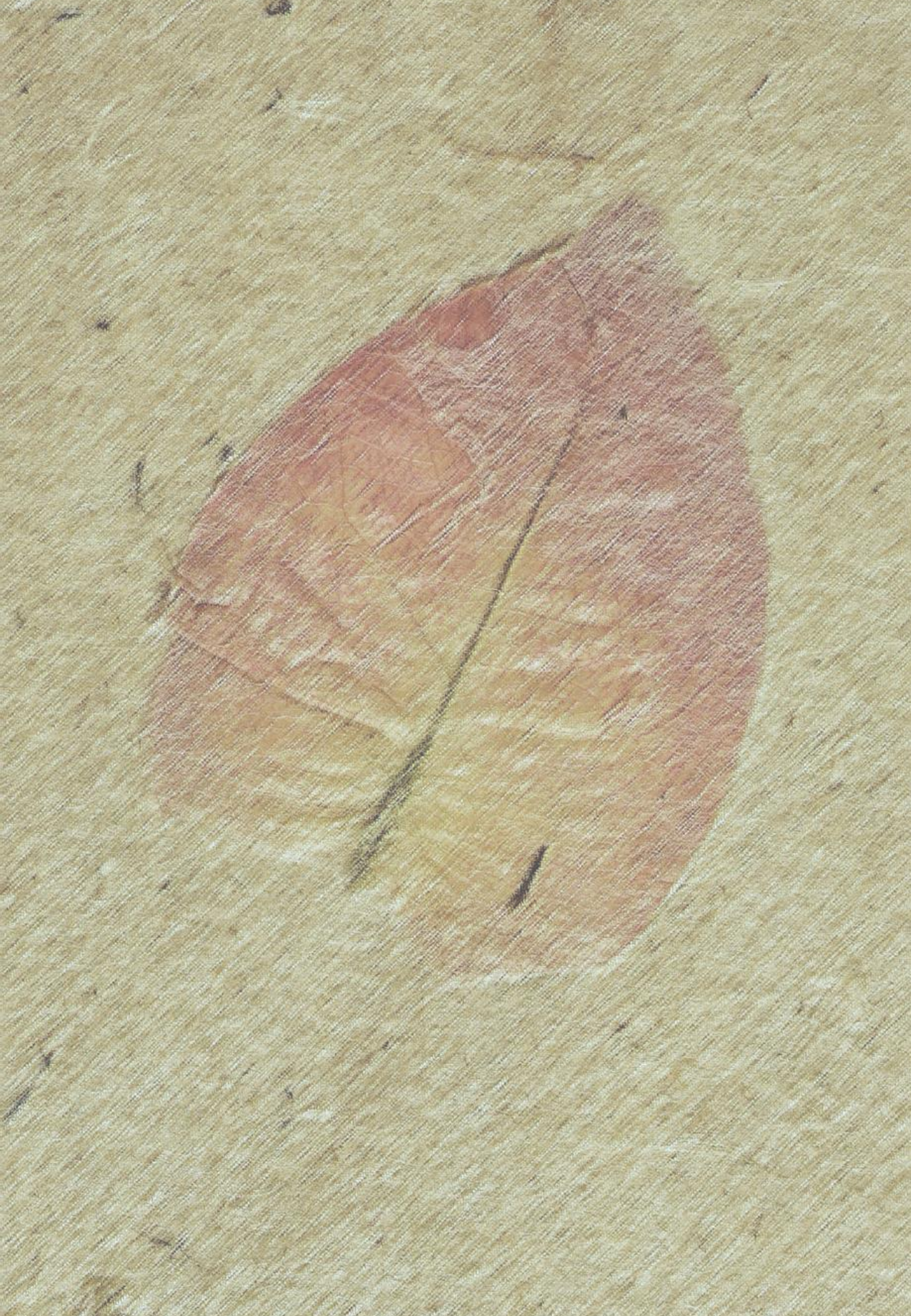

1961-1982

ילדות

אוריה נולד

ביום חמישי, ח' בטבת תשכ"ב
14.12.1961, באבן-שמואל שבחבל לכיש.

היה בן בכור להוריו אברהם ושושנה,
ואחיהם הגדול של טליה וירון

כשהיה צעיר עבר
עם משפחתו לגור
בבני-ברק, ולכן מכך
עברו לגבעתיים.
אוריה למד בבית-
הספר היסודי
"אמונים" בגבעתיים
והשלים את לימודיו
התיכוניים במגמה
ריאלית-ביולוגית.

אוריה בבית הספר היסודי בגבעתיים

לאוריה היה חוש הומור מפותח ומשובח
שליווה אותו לאורך כל השנים, באמצעותו
משך אליו חברים ומכרים.

הוא היה אמיתי וכן מאוד, "בלי משחקים"
ולכן כולם אהבו אותו.

אוריה השתייך לתנועת הנוער
 "בני עקיבא" ולמד במכינה
 המרכזית לישיבות של
 תנועה זו בגבעת-שמואל.
 לאחר שסיים בהצלחה
 את המכינה המשיך
 ללמוד בישיבת בני עקיבא
 בכפר-הרא"ה.

בס"ד

ישיבת בני-עקיבא **כפר הרא"ה**

הרב אהרן עקיבין הרב משה צבי נריל
 מנהל הישיבה ראש הישיבה

הרב יעקב שמואל הרב ב. הרלינג
 מנהל תלבושת ר"מ

הרב ח. טובולסקי הרב ש. שמואל
 ר"מ מנהל תיקון

הרב ד. קרש הרב א. קופר הרב א. חסיד הרב א. גורן

שנת תשל"ט **מחזור ל"ט**

שבת וילנות

מ. בן-דוד מ. סולוב א. ג. כהן ע. טובולסקי ד. כהן א. לוי א. מילר מ. לנגר ד. מנחם ב. אדום א. ברנבא

א. צ. כהן ב. מולר ג. שמואל א. ש. שטיינ י. לוי א. צדוק א. ע. איל ב. חייא ג. מלמד א. גרניץ ח. ר. דותן י. הירש ד. דין ד. אבו ב. פנחס

ה. אדר" א. בר-כוכב ג. שפיגל מ. סקל ע. עובד א. ברשלום ג. בן-דוד א. בן-אזול ד. שמואל י. כהן ב. פולק א. פרוצ מ. לוי י. קרואן ג. שמדענד

א. סובול ע. קרא א. סולוב ד. סינגר ד. פלג י. דפרי י. טובול א. טענמן א. בן-נתן ע. גוראבי

י"ב לשחרור ירושלים

תנועת בני עקיבא

מחזור ל"ט

חבריו מספרים שהיה בחור עניו
וצנוע, תמיד כיבד את הוריו, היה
חבר מסור ורע לכל הסובבים
אותו.

אוריה תמיד בלט בהיותו תלמיד
חכם שלעולם לא קפא על שמריו.
הוא לא נתן לעצמו לסיים יום
עבודה מבלי שיפיק תועלת
מאירועיו.

הוא למד והתפתח כדי להגיע
לשלמות בכל תחום שבו עסק.

אוריה היה טוב לב וטוב מזג.
בעל אצילות, פשטות וחן נעורים.
הופעתו הייתה משרה תחושה של אסתטיות.
הנועם, החן, חיוכו התמידי ובת הצחוק
המלבבת, ביחד עם היושר הפנימי שניבט
מעיניו.

שִׁירֵרוֹת צְבָאִי

בינואר 1980 התגייס
אוריה לצה"ל
ונשלח לקורס טיס.

צבא הגנה לישראל
תעודת חייל
חוגר
שדות סדיר

057379082

אלנה מאינהס
שם פרטי: אוריה
שם תאב: אוריה
שם מיל: אוריה
צבע העיניים: כחול
צבע השיער: שחור
תאריך לידה: 19/1/58
תאריך תחילת שירות: 19/1/80
תחילת חוגר: 19/1/80
תחילת חזרה: 19/1/80
תחילת חזרה: 19/1/80
תחילת חזרה: 19/1/80

3360021-
ש"נ 3360021
פרטי המאשר: 263655/ש
אושרה דרגת סמל
מתאריך 20.2.81

מדבקה לדרגת סמ"ר
מדבקה לדרגת נס"ל

שם	סיוס	סדר יום	תחילת	תפסיד
1		19/1/80	19/1/80	19/1/80
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				

1. יומים הח
2. אוריה
3. אוריה

אחרי תקופת אימונים קצרה,
עבר אוריה לשרת בחיל-השריון.

הוא שירת בחטיבה 401
בגדוד 52 (הבוקעים).

אוריה כטירון עם מחלקתו
בטירונות בחיל השריון.

לאחר הטירונות עבר קורס
מפקדי טנקים בחטיבה 460,
גדוד 532 בפלוגה ב'.

בסיום הקורס קיבל סיכת מפקד טנק.

אוריה נשלח לקורס קציני שריון ולאחר
שסיים אותו בהצלחה הועלה לדרגת סג"ם.

אוריה קיבל פיקוד על פלוגת טנקים.
הוא היה מ"מ בגדוד 195, מחלקה 1.
מרבית פקודיו ביחידתו היו חיילים משיבות
ההסדר.

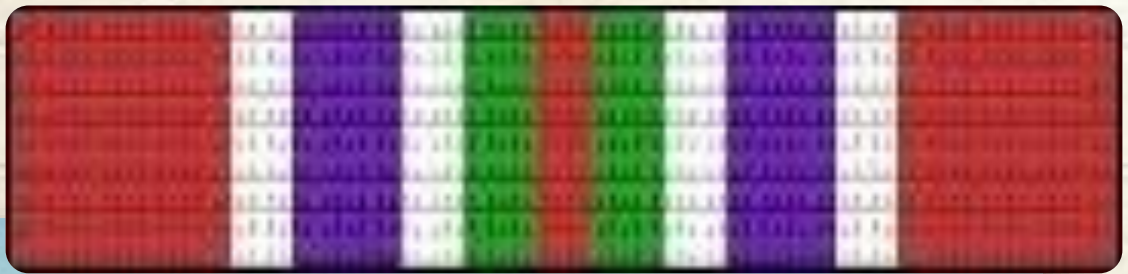

אוריה בטיול עם חברים בזמן הצבא

ב 6 ביוני 1982, כשהחלה מלחמת
לבנון הראשונה, שנקראת גם **מלחמת**
שלום הגליל עלה אוריה עם יחידתו
לחזית בלבנון.

10/6/82.

DEAR ORIAH,

WE ALL HOPE YOU ARE WELL
THIS PARCEL IS FROM MARY.
ABA IS WE ~~THE~~ THINK IN SAFAO.
WE ARE ALL WELL HERE, BUT
ARE WAITING TO ~~THE~~ HAVE SOME NEWS
FROM YOU.

~~PLEASE~~ KEEP WELL, BE CAREFUL

מכתבים ששלחו לו
קרוביו בזמן המלחמה
בדאגה לשלומו

Love
from,
Mary

לאורי

שתפזר
מקוים

מקוים
שתפזר
מקוים

מאתמים באהבה

האדם הנאהב

מאתמים והנבית

מאתמים ומיכה

מאתמים ומיכה

לאורי

אני באני מקוים
למחרת אקבל
בקרוב

מאתמים

הבט

לאורי!
מה נשמך אורי? באן ביה
הוא בסביבה טובה וקצת נשמה

אני ב-ק רחוק מאד
אני ב-ק רחוק מאד

אני ב-ק רחוק מאד
אני ב-ק רחוק מאד

הוא בסביבה טובה וקצת נשמה
אני ב-ק רחוק מאד

מאתמים

סיפור הנפילה

בתאריך ט"ו בסיון תשמ"ב, 6 ביוני 1982
פרצה מלחמת שלום הגליל שהתרחשה ברובה
בשטח לבנון בין ישראל לסוריה.

המלחמה נכנסת ללבנון וחטיבה 500 מקבלת
פקודה לנוע לשטחי כינוס.

ביום י"ח בסיוון תשמ"ב, 8.6.1982 אוריה מוביל
בטנק שלו את הטור החטיבתי. הוא נע בראש
הטור, חשוף בצריח הטנק.

החטיבה מתקדמת ומגיעה לזחלתא. כשבעה
קילומטר מהיעד – כביש ביירות-דמשק, ליד עין-
זחלתא, הלוחמים נתקלים בטנקים של האויב
ונכנסים לקרב נוראי מול הסורים. אוריה שהיה
בטנק הראשון מספיק להשמיד טנק סורי, אולם
נפגע באש האויב. הטנק שלו נדלק ונופל

לתהום. טנק נוסף מזהה את המתרחש ומצליח
לחלץ מהתופת את הצוות, מלבד את המפקד

סגן אוריה בר-שלום שנמחץ תחת הטנק

ונהרג. בן 20 היה במותו.

שטח ההערכות בגבעת האם ב 6 ביוני.

תנועה לפני כניסה ללבנון.

שטח ההערכות דרומית לעין זחלתא
ב 8 ביוני.

הכוח ממשיך במתקפה באמצעות גדוד
נח"ל 932 אותו הובילה מחלקת טנקים
בפיקודו של סג"ם אוריה בר שלום.

כוח החוד עבר דרך הכפר עין-זחלתא,
לא נתקל בהתנגדות והמשיך בדרכו
לכיוון ציר בירות- דמשק.

רכס ג'בל בחר

בשעה 22:00, כק"מ מצפון לכפר, במורד
לכיוון נהר א-צפא נתקל אוריה המ"מ המוביל
בטנק סורי בטווח אפס חונה לצד הכביש.

טנקי T-62 לצד הכביש בעין-זחלתא.

אוריה ביצע תרגולת החלצות, ירה פגז לכיוון הטנק הסורי ונחלץ לאחור. תוך כדי ההיחלצות לאחור התדרדר הטנק לתהום.

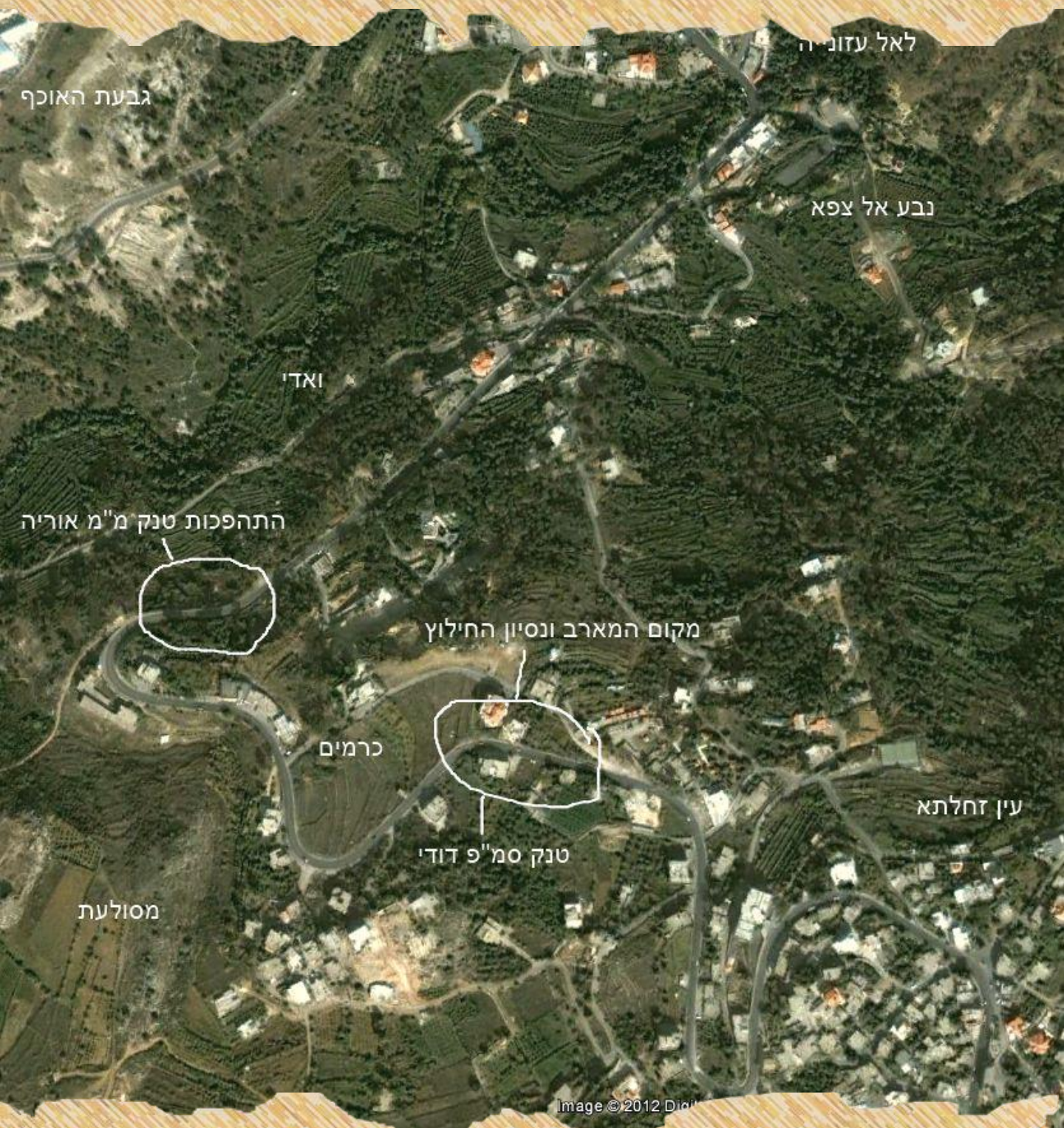

אוריה המ"מ נעדר ולאחר מכן התברר כי
נמחץ בהתהפכות ונהרג. 3 אנשי הצוות
נחלצו.

הטנק של אוריה בר שלום ז"ל במדרון
מתחת לכביש היורד לנבע אל צפא.

מיקום התרחשות הקרב

מקום התהפכות הטנק של
סגן אוריה בר שלום ז"ל בכביש היורד
מעין זחלתא לנבע אל צפא.

צילום האזור בבוקר שאחרי הקרב, 9 ביוני.

רכס ג'בל ברוך

עין זחלתא

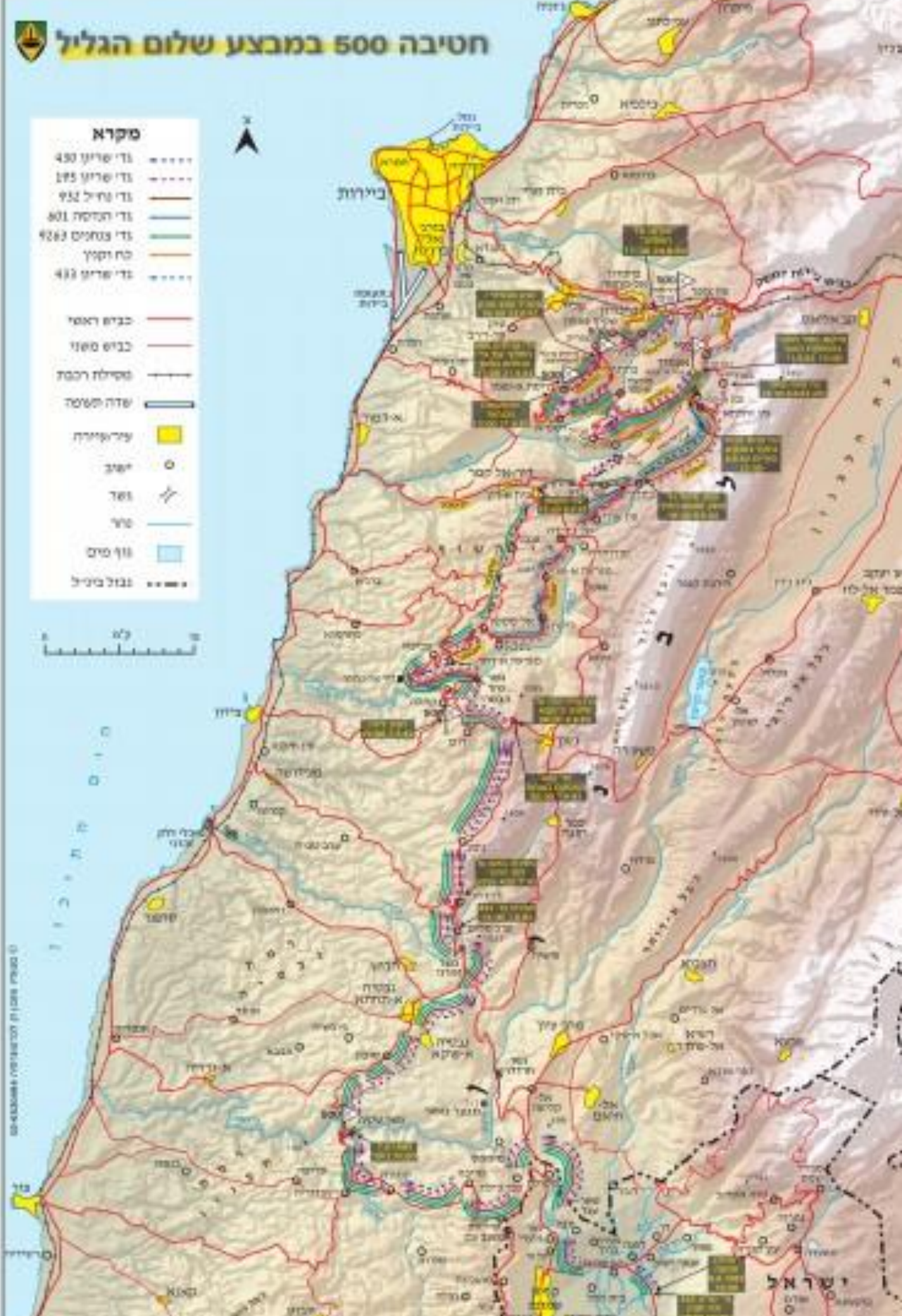
ירידה לנבע אל צפא

חטיבה 500 במבצע שלום הגליל

מסרה

100 מטר	-----
200 מטר	-----
300 מטר	-----
400 מטר	-----
500 מטר	-----
600 מטר	-----
700 מטר	-----
800 מטר	-----
900 מטר	-----
1000 מטר	-----
1500 מטר	-----
2000 מטר	-----
3000 מטר	-----
4000 מטר	-----
5000 מטר	-----
6000 מטר	-----
7000 מטר	-----
8000 מטר	-----
9000 מטר	-----
10000 מטר	-----
15000 מטר	-----
20000 מטר	-----
30000 מטר	-----
40000 מטר	-----
50000 מטר	-----
60000 מטר	-----
70000 מטר	-----
80000 מטר	-----
90000 מטר	-----
100000 מטר	-----
150000 מטר	-----
200000 מטר	-----
300000 מטר	-----
400000 מטר	-----
500000 מטר	-----
600000 מטר	-----
700000 מטר	-----
800000 מטר	-----
900000 מטר	-----
1000000 מטר	-----
1500000 מטר	-----
2000000 מטר	-----
3000000 מטר	-----
4000000 מטר	-----
5000000 מטר	-----
6000000 מטר	-----
7000000 מטר	-----
8000000 מטר	-----
9000000 מטר	-----
10000000 מטר	-----
15000000 מטר	-----
20000000 מטר	-----
30000000 מטר	-----
40000000 מטר	-----
50000000 מטר	-----
60000000 מטר	-----
70000000 מטר	-----
80000000 מטר	-----
90000000 מטר	-----
100000000 מטר	-----
150000000 מטר	-----
200000000 מטר	-----
300000000 מטר	-----
400000000 מטר	-----
500000000 מטר	-----
600000000 מטר	-----
700000000 מטר	-----
800000000 מטר	-----
900000000 מטר	-----
1000000000 מטר	-----

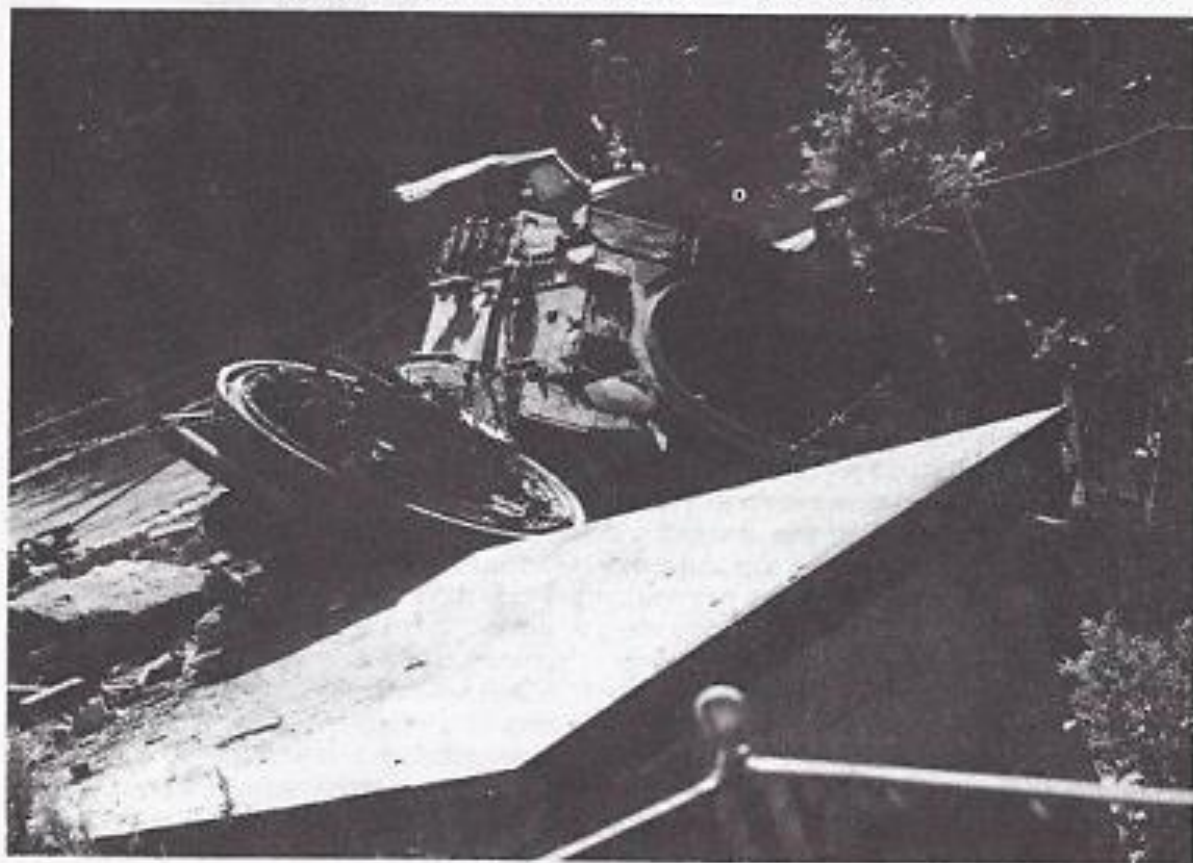

פרק שני: קרב עין זחלתא-נבע אל צפא.

1. המקום וחשיבותו:

לאחר שעברה 60 ק"מ בערך ביום הלחימה השלישי (ובסך הכל 100 ק"מ עד כה) נתקעה עתה עוצבת כפיר באיזור הכפר עין זחלתא וצפונה לו עד לכפר נבע אל צפא, בלי שתצליח להמשיך במשימתה. פקק רציני עמד בדרכה של החטיבה בדרכה לכביש ביירות-דמשק. הכביש צר מאוד וטנק יכול לעבור בו בקושי רב. משני צדדיו מצויים מטעים (בעיקר גפנים) וטרסות מיוערות, המהוות שטח אידיאלי למארב חי"ר. יתרונות אלה אכן נוצלו ביעילות רבה על ידי הסורים. מתברר, כי לילה אחד לפני שחוד העוצבה נכנס לכפר הגיעו לשם שני גדודי קומנדו סוריים. הם ידעו כי הכוח הישראלי מתקרב לעברם והיה להם זמן מספיק להתכונן לקראתו. נחישות החלטתם של הסורים להגן על עין זחלתא כמיטב יכולתם לא היתה מקרית. הכוח המצליח להשתלט על מרחב הכפר (מכפר אל ברוך ועד נבע אל-צפא) נהנה משתי דרכים המובילות לכביש ביירות-דמשק: המזרחית, היוצאת מדרום לעין זחלתא ומגיעה לעין דרה, והמערבית – המשך האוטוסטרדה של דמור המתפצלת אף היא לעזרויה (ציר ימני) ולצופר שעל כביש בירות דמשק (ציר שמאלי). איזור זה שנופיו הם אולי היפים ביותר שמצויים בלבנון, הפך איפוא, לנקודת הכרעה מרכזית במערכה כולה. הקומנדו הסורי לא התמקם בכפר עין זחלתא עצמו, אלא מעט צפונה, סמוך להמשך הדרך לנבע אל צפא במטע הגפנים הצופה למעביר המים וכן על האוכף הגבוה הצופה על האיזור, שפסגותיו זכו לכינוי "הגמל הגדול" ו"הגמל הקטן". כאן התחולל בימים הבאים הקרב.

2. ליל שלישי-רביעי (8/9 ביוני) – לחימה מול אויב בלתי מזוהה.

ההגעה לכפר

חוד העוצבה הגיע לכין זחלתא, והחל עובר את הכפר.

מציון אל"מ דורון: "המצב היה לא טוב. כל החפ"ק מפוזר בכל העוצבה וצריך להמשיך ולנוע מהר. יוסי נתקע בציר המקביל. גדוד הנח"ל עם מחלקה מפלוגה כ' מגיע לכפר ופתאום מגלה טנקים נוסעים מולו. אני שואל, מה זה? מי נוסע בעין זחלתא? של מי הטנקים האלה? אמרו לי שזאת הפלוגה של ועקנין. יצרתי עמו קשר והוריתי לו שיכין לי טנק. הטנק שלי נתקע עוד בכפר נברח ונסעתי על נגמ"ש. עליתי על טנק סמ"פ והמשכנו לכיוון עין זחלתא. זאת היתה הסיטואציה שבה הגענו: בלי דלק, לא מאורגנים. עמי ביקש להתערב כדי לארגן את הגדוד שלו. החלטתי שגדוד הנח"ל והמחלקה של אוריה איתי יספיקו לפתור את הבעיה של עין זחלתא כשעיקר הבעיה מבחינתנו היא בורות הייקוש שאם יפוצצו אותם ייחסם הציר ואז האלטרנטיבה היחידה תהיה הציר השני שעליו נתקע יוסי. קיבלתי הנחיה ממפקד עוצבת הפלדה לחדור לכפר הזה בלי שיהיו בידי אמצעים מתאימים ומספקים להתמצא ולהיערך לקראת הצפוי לנו שם".

סיפור הטנק של אוריה

החוד עבר בלי בעיה את הכפר עצמו, בו לא נמצא אויב, והחל נע על הציר לעבר נבע אל צפא. בהגיעו אל הפניה האחרונה, לפני הגשר, נוצר מגע־אש ראשון עם טנקים סוריים שנמצאו על האוכף.

מספר אל"מ דורון.

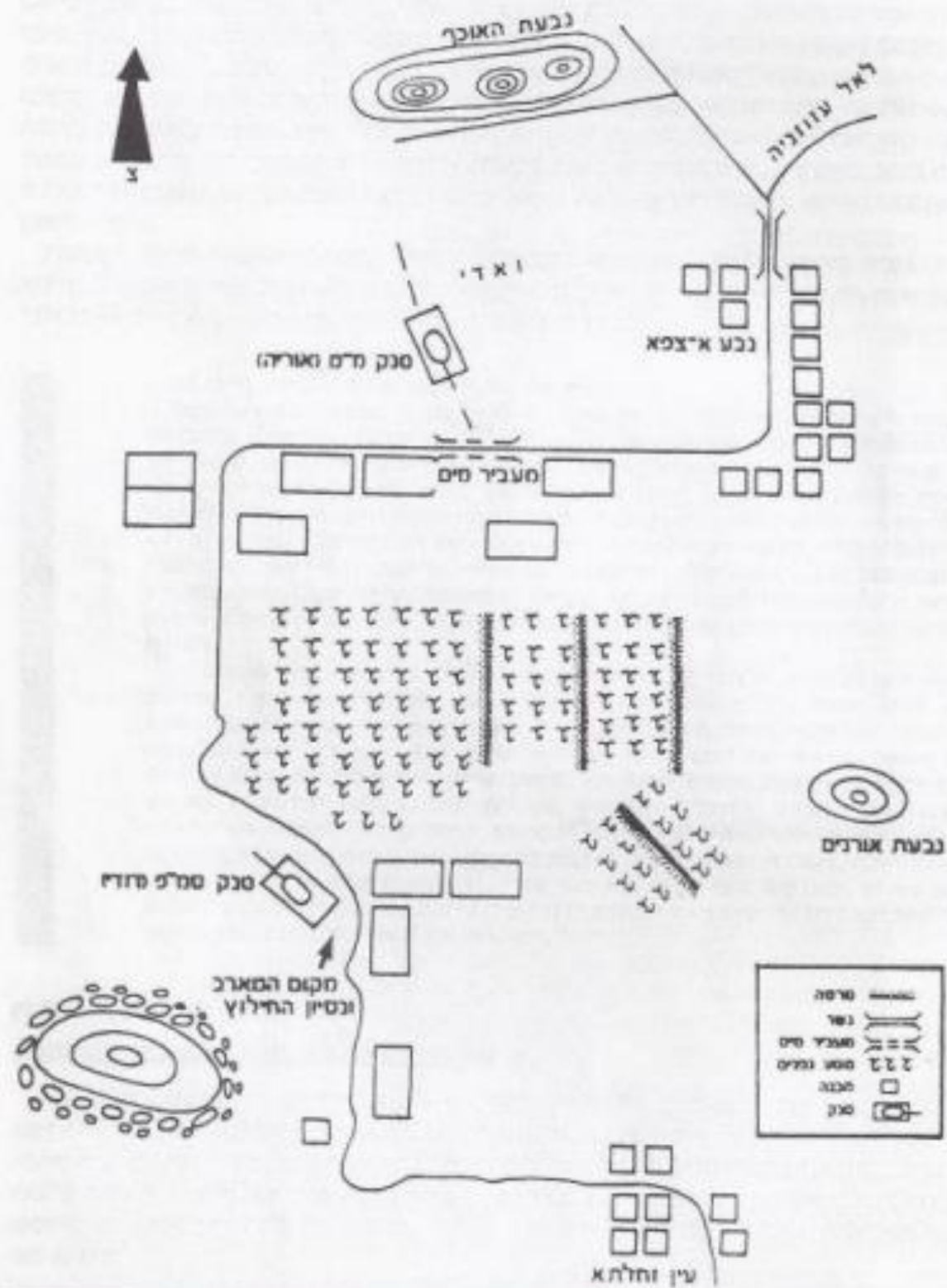
"היו שם שלושה טנקים שירו על אוריה. הוא ירה עליהם ופגע בהם. אז ניתנה הפקודה להמשיך בירידה לעבר הגשר של נבע אל צפא שנמצא מעל ואדי אל חמאם. אוריה החל לרדת תוך ירי לעבר האוכף. הוא ירד, עבר את העיקול ונורה מטנקים סוריים שהסתתרו בתוך מחפורות. הוא ירה על הטנקים ממול, נתקל וניסה לחלץ לאחור ואז נפל הטנק של אוריה עצמו לתהום. יש שם ואדי עמוק מאוד. הטנק התהפך לתוך הוואדי".

בחוד הכוח נותר עתה טנק אחד בלבד, עליו פיקד אלי זון (זוי), שנדרש להתמודד עם כוח סורי בלתי מוגדר. במשך מחצית השעה הבאה עתיד היה זוי לעמוד במרכזה של מלחמת יחיד כמעט, מול כוח זה.

סיפורו של אלי זון:

"זה היה באחת בלילה", אומר אלי זון. "היינו שני טנקים: שלי ושל המ"מ אוריה. אחרינו נעו עוד ארבעה נגמ"שים של הנח"ל. התחלנו לרדת לכיוון הגשר ופתאום אוריה זיהה טנק מוסתר בטווח של פחות מ-100 מ'. הוא השמיד אותו והתחלנו להיחלץ לאחור. תוך כדי חילוץ זיהיתי מימיני טנק בתוך מחפורת. הוא היה מוסתר היטב. לא הרגשתי שאני עובר לידו כשנעתי לעבר הגשר. עכשיו הוא היה בטווח של מינוס אפס ממני. שמתי עליו את התותח בלי לכוון ובלי למדוד ושחררתי מגז. אני מאמין שהצוות של הטנק הזה ישן. בכל אופן, מיד אחרי שיריתי שמעתי צעקות של אנשים והטנק בער. מיד אחר כך ראיתי מאחור את טנק המ"מ הפוך בוואדי. נשארתי לבדי. עליתי לעמדת ירי וזיהיתי עוד שני טנקים סוריים בטווח 400 מ'. יריתי עליהם ופגעתי בהם. ראיתי לצידם נגמ"ש של קומנדו, פחדתי מאוד שהם יזהו אותי בזמן שאני יורה וישיבו אש. חיכיתי כל הזמן למגיעה אבל היא לא באה. התחלתי לרדת ממעביר המים ובדרך לאחור השמדתי טנק נוסף ופניתי לחילוץ טנק המ"מ. בסך הכל החברה בגדוד די התלהבו מהמבצע הזה וגם המג"ד היה די מבסוט. זה לא הולך ברגל להשמיד חמישה טנקים כשאתה לבדך".

קרבת עין זחלתא

נסיונות לחלץ את אוריה

במקביל ללחימתו של אלי זזון התארגן, מעט מאחור, מבצע חילוץ טנק המ"מ הפגוע. צוות החילוץ הורכב מפלוגה ב' של חיילי הנח"ל, בפיקוד המג"ד, סנדר, הסמג"ד ברעמי והמ"פ יורם. הצטרפה אליהם פלוגת הטנקים של ועקנין. "החלטתי להוריד את ועקנין למטה, כדי לראות מה קורה", מספר אל"מ דורון. "הוא ירד עם שני טנקים ונתקל שוב בטנקים הסוריים (בסופו של דבר הסתבר שהיו שם 10 טנקים סוריים במחפורות ובהמשך הכביש לכיוון הגשר). הוא חילץ לאחור, טנק אחד שלו נשאר תקוע על מעביר המים וכמעט התהפך. הצוות לא נפגע וועקנין נתן להם פקודה להיחלץ והעלה אותם על הטנק שלו. בינתיים, צוות הטנק של אוריה (למעט אוריה עצמו) הצליח לחלץ עצמו ועלה בוואדי לכביש. אוריה עצמו נלכד בטנק ונהרג".

המפקד חורה לועקנין להחלץ לאחור ובמקביל שלח את החי"ר לסרוק ולמצוא את אוריה, וכן לאתר את כוח האויב, כלומר להבין מה בדיוק קורה. "עד לרגע זה", הוא מציין, "לא תיארתי לעצמי שהמצב הוא כזה כפי שבאמת היה".

על נסיון החילוץ מספר בני-ישי, סמג"ד הנח"ל:

"קיבלנו הוראה ממפקד העוצבה לנוע ולסרוק עד הגשר כשאנחנו עדיין לא יודעים מה יש למטה. יודעים שירו עלינו טנקים. אני אישית, לא ידעתי אם זה טנקים של מחבלים או של סורים, גם לא ידעתי שיש כזה כפר יפה למטה. אירגנו את פלוגה ב' של יורם. אני עברתי קדימה עם המג"ד. ירדנו במגמה להגיע לגשר. ידענו שהוא בהמשך לכביש, התחלנו לרדת בשני טורים. את הימני הובילו המג"ד ויורם, ואני הובלתי את השמאלי. כל זמן הירידה לשם הרגשתי שמישהו שם חסר. קשה להסביר את זה, איזשהו נתון חסר ויורדים לקראת משהו שאני לא יודע מהו... נענו לאט... לאט מאוד. בשלב כלשהו עזבתי את הטור שלי, ונעתי קדימה והתחלתי להוביל את כל הפלוגה. מדי פעם עצרנו ושמענו טנקים סוריים נעים באיזור. הרגשה לא נוחה. קשה לדעת את הטווח שלהם. ידענו שהם קרובים".

"התלבטנו איך להמשיך. המשכנו והגענו למקום על הכביש שהיו בו שני טנקים שרופים. הטנק השני היה בצד שמאל של הדרך והאיר את כל הצד הימני. ידענו שעם הפלוגה עוברת יראו אותה. המג"ד אמר לי, 'תקפוץ שמאלה ותראה אם אפשר לעקוף את הטנק משמאל'. דילגתי וגילתי מצוק. אי-אפשר היה לעבור מצד שמאל. למרות זאת החלטנו לנוע. אין מקום להיסוסים. עברתי את הטנק כשהוא מאיר עלי ומיד שברתי שמאלה והמשכתי לנוע. נפתחה עלי אש, התחלתי להתגלגל שמאלה ולא נפגעתי. השבתי אש וצעקתי 'יורים עלינו, לשכב ולחלץ לאחור'. חיפו עלי וחילצתי לאחור. הכדורים שרקו מעל הראש. אני זוכר שלב שהראש שלי היה מתחת לאבן והנשק למעלה יורה בלי כיוון. חילצנו לאחור. עד הרגע הזה אני מודה לאל שחילצנו, כי אם היינו ממשיכים, מסתבר שהיינו נכנסים לתוך גוד קומנדו סורי ואני לא יודע מה היה יכול לקרות שם. לבטח לא כולם היו חוזרים".

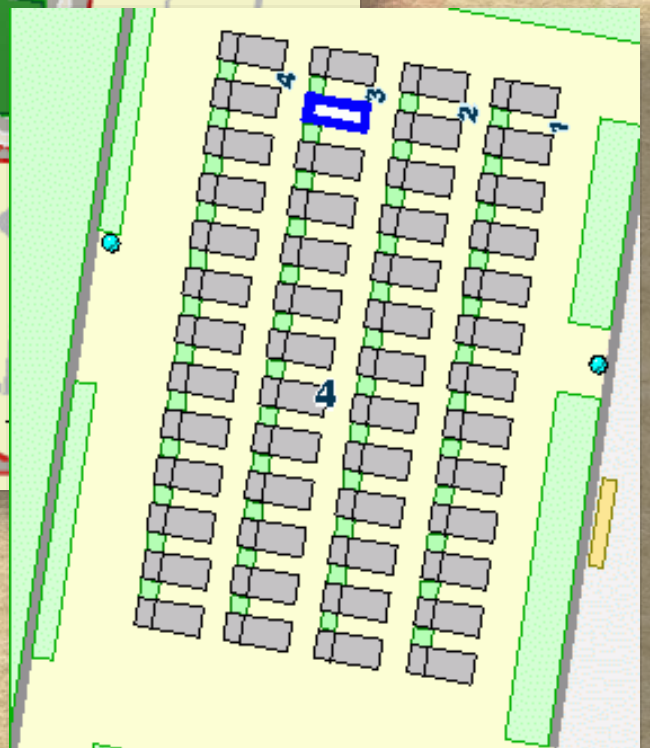
התארגנות לילית

הנסיונות למצוא את אוריה לא עלו יפה ודורון החליט, בלב כבד, שאין טעם להמשיך בשלב זה – כאשר תמונת המצב אינה ברורה והאויב אינו מזוהה. יש להפסיק את הפעילות ולהתארגן לחניון לילה, מתוך מגמה לפתח למחרת התקפה מסודרת ומתואמת. גורלו של המ"מ המשיך להציק, בפרט משום שמנוע הטנק שלו, שנמצא בוואדי, המשיך לפעול עוד זמן מסוים עד שאזל בו הדלק. רק כעבור יומיים – ולאחר כיבוש השטח כולו, התגלתה גופתו של אוריה.

אוריה הובא למנוחות בבית-הקברות
הצבאי בחולון, סמוך לקבר שכנו ומפקד
גדודו סא"ל ספי שאומן, שנפל לפניו
במלחמה זו.

חלקת הקבר

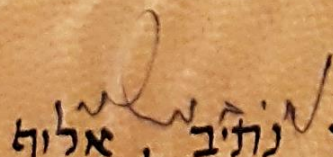
לאחר נפילתו, הועלה אוריה לדרגת סגן

נ"ט בסיון תשמ"ב
20 ביוני 1982

חשפחת בר שלום היקרה,

הנני להודיעכם על העלאתו בדרגה של
יקירכם ה-3360021 סג"ח אוריה בר שלום ז"ל,
לדרגת סגן מיום 6 ביוני 1982.
בשם המטה הכללי של צבא הגנה
לישראל, הנני מביע את רגשות
השתתפותנו באבלכם הכבד.

משה נתיב, אלוף
ראש אגף כוח האדם

שר הבטחון אריאל שרון
כתב עליו למשפחתו:
"אוריה נתן את חייו למען
מולדתו. הוא נפל במלחמת
שלום הגליל, ביצע את
המוטל עליו במסירות
ובנאמנות. היה צנוע, בעל
חוש הומור מיוחד".

מפקד יחידתו כתב עליו: "מפקד
אהוב על פקודיו היה, והם
העריכו את אישיותו, חכמתו
ומקצועיותו. הוא נהג עם חייליו
כפי שנהג עם עצמו - ביסודיות
וללא ליאות".

לזכרו

לבכות לך

מילים: לוי שם טוב / רכטר יוני / גפן אביב

אני הולך לבכות לך
תהיה חזק למעלה
געגועי כמו דלתות
שנפתחות בלילה

וכמו הגלים
אנחנו מתנפצים
אל המזח אל החיים
וכמו הגלים
אנחנו מתנפצים
אל המזח אל החיים

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
וניפגש בסוף, אתה יודע
יש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
וניפגש בסוף, אתה יודע
יש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע

כשעצובים הולכים לים
לכן הים מלוח
זה עצוב
שלהחזיר ציוד אפשר
לא געגוע

וכמו הגלים
אנחנו מתנפצים
אל המזח אל החיים
אני הולך לבכות לך
תהיה חזק למעלה

לנצח אחי
אזכור אותך תמיד
וניפגש בסוף, אתה יודע
יש לי חברים
אבל גם הם כבים
אל מול אורך המשגע

זמן קצר לאחר נפילתו, הקימו חבריו
ליחידה בית כנסת סמוך למקום הקרב.

מודעות ניחום אבלים

לזכר אוריה

עירית גבעתיים

העיר גבעתיים כואבת את נפילתו של סגן

אוריה בר-שלום

(וולף)

בן שושנה ואברהם

שנפל בקרב בלבנון

תפת בצער המשפחה

יצחק ירון

ראש העיר

צבא הגנה לישראל
מודיע בצער על נפילת

120

בר-שלום (וולף) אוריה

בן אברהם

שנפל בקרב בדרום לבנון

האלוויה תתקיים ביום חגישי כ"ז סיון
תשע"ב 22 & 17 בשעה 11:00 בבית
הקברות חולון כולקה הצבאית

עירית גבעתיים

למשפחת בר-שלום השכולה

המוכים ודואבים ומשתתפים באבלכם הכבד
בנסול בנכם

סגן

אוריה בר-שלום

ז"ל

בקרוב בדרום לבנון

יצחק ירון, ראש העיר

מנה בר-שלום ובני ביתה

אנו דואבים וכואבים אתכם
בנסול בנכם בנבורים

סגן אוריה

בר-שלום ז"ל

גבעון אלקטרוניקה בע"מ
העובדים, התנהלה והמשפחות

אברהם בר-שלום ומשפחתו

אתכם ביוגנכם ובאבלכם הכבד
בנסול בנכם היקר

אוריה

בר-שלום

התעשייה האווירית
ההנהלה - ארגון

לירון ולמשפחת בר-שלום

כואבים אתכם
בנסול

סגן אוריה הי"ד

שכט היובל, בני עקיבא
גבעתיים

למשפחת בר שלום

אתכם אנו באבלכם הכבד
בנסול בנכם - חברנו

סגן אוריה הי"ד

בגאולת ישראל המופיעה לעינינו תנוחמו

חבריו משבט "רעות"
גבעתיים

לחברתנו היקרה

עליזה וולף

אתר אנו כאבלך ואבול המשפחה
בנסול הנכד

סגן אוריה בר-שלום הי"ד

מנחם ציון וירושלים ינחמכם ולא תוסיפו לראות עוד

אמונה תאד"ל - סניף גבעתיים

ירד דין
מנחם גולדברג חבר המועצה
למשפחתו

אתכם באבל בנסול

סגן אוריה

בר-שלום ז"ל

מנחם שרמן, ראש המועצה
חברי המועצה ועובדי

למשפחות בר-שלום,
רוספילד, גולדברג

אתכם באבלכם הכבד בנסול

אוריה

בר-שלום הי"ד

עופרה ונחום פינברג
סמדר ואלי קפלן
שושנה ועמיר אלמגור
גאולה וישראל טובים
מזל ונתן צוברי
שושנה ויעקב רונבלום
אורנה ויהושע שר
דרור לזבניק

חללי מבצע שלום הגליל

אוריה בר-שלום - המ"מ נטמן לצד המג"ד

אוריה בר-שלום, המ"מ, נטמן לצד המג"ד. הוא נהרג במבצע שלום הגליל. הוא היה בן 24 שנה. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73.

אוריה בר-שלום, המ"מ, נטמן לצד המג"ד. הוא נהרג במבצע שלום הגליל. הוא היה בן 24 שנה. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73.

הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73.

אוריה בר-שלום מגבעתיים: נטמן ליד מפקדו

אוריה בר-שלום, מגבעתיים, נטמן ליד מפקדו. הוא נהרג במבצע שלום הגליל. הוא היה בן 24 שנה. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73.

אוריה בר-שלום, מגבעתיים, נטמן ליד מפקדו. הוא נהרג במבצע שלום הגליל. הוא היה בן 24 שנה. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73.

אוריה בר-שלום, מגבעתיים, נטמן ליד מפקדו. הוא נהרג במבצע שלום הגליל. הוא היה בן 24 שנה. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73. הוא נהרג ב-17.12.73.

תנועת בני-עקיבא

מבכה בכאב ויגון את חללי צבא הגנה לישראל הי"ד

שנפלו במלחמת "שלום-הגליל" ובהם

חברי התנועה ובוגריה:

אופיר אורי	לנדאו יאיר
בן-עמי יוסף	לנדאו
בר-שלום	מנחם-חובב
אוריה	לוי יוסף
בן-עמי אליהו	מזרחי רמי
בן-חמו אליהו	מזרחי דני
ברנר דני	מליק דוד
גזי אבישי	מדן יצחק
גלברד צבי	מוצן חיים
גרינוולד	נחום שלמה
אברהם	צור ישי
גמליאל גדעון	קרון דוד
דמתי יוסף	רו גדי
דהאן דוד	רויטמן זאב
דובקין חיים	רוב גדעון
ויצמן יחיאל	שורץ כתריאל
וייס יהודה	שאומן יוסף
חביב דוד	שרעבי אוריאל
יעקבי יאיר	שטראוס אריה
יהודה נועם	שטרנברג עוסר

„ארץ אל תכסי דמם“

קרבות הסטור והקדוש הוא מקור עצמת ועוז לאומה ולצבאה. במאבק לחיטול כוחות חטורו ותאימת מנבולותינו, עד יטפון שלום אמת בארץ.

למשפחות הנשחפות ולכל בית-ישראלי: „המקום ירחם אתכם כבוד שאר אבלי ציון ויהושע“

ההנהלה הארצית

בין המצרים תשמ"ב

על נפילתם מקריב של
 מדינתנו ומדינת האומות החיות
אורי אופיר (פשיהומר) הי"ד
 כהגדתו האחרונה החיובית
יוסי לוי הי"ד שבט "רעות"
אוריה בר שלום הי"ד שבט "רעות"
דניאל מזרחי הי"ד שבט "עמיחי"
גדעון גמליאל הי"ד
 אבי אכלים וכאבים
 המכינה המרכזית לשיבות ב"ע
 גבעת שמואל

מפגעת שלוחים לאבלי על נפילתו של יחיאל
סגן אוריה בר-שלום
 הי"ד
 מקריב על ענייחולתא במצעק "שלום הנאילה"
 בעלה לקברו להתחיד עם זכרו, אייה ביום
 ראשון כ"ו בשבט תשמ"ב (28.7.82) בשעת (11:00)
 בבית הקברות הצבאי בחילון
 חתונה חסיד לרינת הצבא בשעה 15.15, לוי
 בית הורדים רח' הרצוג 24, גבעתיים
 עצרת זכרון וסיסם למוד השי"ס לזכרו
 יוקיימי באולו ש"ס, 23" חנוכה, גבעתיים פלמתי
 רח' הרצוג 24-23 גבעתיים, בשעת (11:00)
המשפחה

אוריה פשיהומר הי"ד
 מקריב על נפילתם של
 מדינתנו ומדינת האומות החיות
 אורי אופיר (פשיהומר) הי"ד
 כהגדתו האחרונה החיובית
 יוסי לוי הי"ד שבט "רעות"
 אוריה בר שלום הי"ד שבט "רעות"
 דניאל מזרחי הי"ד שבט "עמיחי"
 גדעון גמליאל הי"ד
 אבי אכלים וכאבים
 המכינה המרכזית לשיבות ב"ע
 גבעת שמואל

סגן אוריה בר-שלום הי"ד
 מקריב על נפילתו של יחיאל
 בעלה לקברו להתחיד עם זכרו, אייה ביום
 ראשון כ"ו בשבט תשמ"ב (28.7.82) בשעת (11:00)
 בבית הקברות הצבאי בחילון
 חתונה חסיד לרינת הצבא בשעה 15.15, לוי
 בית הורדים רח' הרצוג 24, גבעתיים
 עצרת זכרון וסיסם למוד השי"ס לזכרו
 יוקיימי באולו ש"ס, 23" חנוכה, גבעתיים פלמתי
 רח' הרצוג 24-23 גבעתיים, בשעת (11:00)
המשפחה

HADASSAH GRATEFULLY ACKNOWLEDGES A GIFT

TO FOSTER MEDICAL RESEARCH
IN ISRAEL

In Memory of Ori

*Ruth & Stephen Kaye Muriel Rattner
Naomi & Maurice Levitt Colleen & Mark Schlesinger
Valerie & Melvin Rattner Rita & Morton Schlesinger*

BY WIDENING THE FRONTIERS OF SCIENTIFIC
KNOWLEDGE AND CONTINUING TO MAKE ITS
BENEFITS AVAILABLE TO ALL, REGARDLESS
OF RACE OR CREED, HADASSAH FOSTERS
BETTER HEALTH AND UNDERSTANDING FOR
THE GOOD OF ISRAEL AND OF ALL MANKIND.

במשך השנים
לאחר נופלו,
מקבלת משפחת
בר-שלום מכתבים
והוקרות לזכרו של
אוריה ולהנצחתו,
ממדינת ישראל
ומחוצה לה.

להורי ומשפחת אוריה שלום

אינני בטוח שהמצב יאפשר לי להגיע לאזכרה ולשוחח אתכם פעם נוספת לכן הנני מוצא לנכון לכתוב את רחשי לבי.

את אוריה הכרתי כחבר (לא כמפקד) בהיותנו משתייכים לצוות טנק אחד בקורס קציני השריון. למרות הבדלי הגיל והדרגה נוצרה ביננו "כימיה" ואף המשכנו לשמור על קשר ביננו ולשוחח גם לאחר תום הקורס, מה עוד, שנמצאנו משרתים באותה חטיבה. השירות יחד בשדה, עבודת צוות, לינה בטנק, המאמץ, חוסר השינה והעייפות הם המאפשרים בצורה הטובה מכל להכיר את הזולת.

באוריה מצאתי, בהגדרה הפשוטה ביותר, את ארץ ישראל היפה. מזג רוחו הטוב, אופטימיות נצחית, נכונות לשאת באחריות ולקבל תפקידים, אמונה ושלמות ההכרה במעשיו, ליוו את כל צעדיו כפי שהכרתיו.

בתום קורס קציני השריון שאף להגיע לפקוד על מחלקה בגדוד קרבי וראה בכך הגשמת יעדו כקצין בשריון, מעבר להדרכה בקורס זה או אחר, על אף היוקרה הנלווית לתפקידי ההדרכה. היה גאה ומלא בהכרת ערך מילוי התפקיד.

כשפגשתי בכנסים הייתי חייב למשכו הצידה לשם שיחה משום שכל הזמן נהגו חיילים וקצינים לגשת לברכו לשלום, לדרוש בשלומו וסתם להחליף טפחות כחף ולחיצות ידיים, כחבר טוב היה מבוקש ורצוי.

שמח, טוב לב, חביב, מבט פקח בעיניים, עם חוש הומור עקצני במקצת, מלא גאווה בתפקידו והכרת ערך וחשיבות מעשהו כזה אזכור את אוריה. יהי זכרו ברוך.

טבעון, חשון חשמ"ג

אברהם ושושנה, ירון וסליה יקרים!

הזמן שחלף מאז נפילתו של אוריה במכצע שלום הגליל, והתקופה שחלפה מאז סיימתי שירותי כגדוד כמג"ד, אינם משפיעים השפעתם על הזכרונות, ושמותו של אוריה לא נטשטה כהוא זה.

אוריה -

ענו וצנוע, חבר ורע לכל הסובבים אותו.

חמיד בלס בעיני בהיותו תלמיד חכם שלעולם לא קפא על שמריו, לא נתן לעצמו לסיים יום עבודה מבלי שיפיק תועלת מאירועיו. למד, והתפתח על מנת להגיע בכל חחוס בו עסק לשלימות האפשרית.

מפקד אהוב על פיקודיו היה, והם העריכו אישיותו, חכמתו ומקצועיותו, והוא - נהג עם חייליו כפי שנהג בעצמו, ובנה אותם כפי שבנה עצמו, ביסודיותו, ללא ליאות וללא נטישת ענין כלשהוא באי בהירות מוחלטת.

אוריה נפל לאחר היתקלות בשריון סורי בסווח קצר מאוד, בהיותו ראשון, ובעודו מוביל את הטול החטיבתי.

הוא נע כראש המחנה, ללא מורא וחוך אמונה בצדקת המשימה, ומצא כך מותו, בעומדו חשוף בצריח הסנק שלו, כשהוא מתנסה כנסיון בו אף אחד מאתנו, המפקדים, לא עמד בו קודם לכן.

החלצותו, עצירת הסור שנע אחריו, ודיווחיו, מנעו נפגעים רבים נוספים באותו קרב.

אוריה אבד. אחס איבדתם בן יקר, ואנו, חבר נאמן ומפקד

למופת.

יהי זכרו ברוך.

אורי

שר החינוך דאז, זבולון המר,
עומד לצד אברהם בר-שלום

ומכריז על הקמת חדר
ההנצחה לזכר אוריה,
כשנה לאחר נופלו.

חדר הנצחה
בכפר עציון לזכר
אוריה בר שלום הי"ד
על הקמת חדר הנצחה לזכר
אוריה בר שלום ז"ל, שנפל ב"ו
לבנון לפני כשנה, הוכרז אמש
במקום שנערך בבית-ספר שדה ב"ו
כפר עציון, בהשתתפות שר החי"ו
נוך והתרבות זבולון המר, בני
המושבה, חבריו וידידיו של ה-
מנוח.

אוריה ז"ל נפל כמפקד מחלקת ב"ו
שריון בקרבות עם המורים. הוא היה
קשור לגוש עציון וארגן טיולי תל-
מידים באיזור.
בחדר שיוקם לזכרו יתקיימו פעור
לות חינוכיות לחברת גוש עציון
לבני הנוער, ברוח מעשיו ופעולות
תיו של אוריה ז"ל.

בשנת תש"ן, 1990 הוקם בכפר עציון
שבהר חברון "מוזיאון האדם בהר"
לתולדות החקלאות הקדומה. המוזיאון כולל
אוסף של כלי בית וכלי עבודה בהם
השתמשו באזור החל מתקופת התנ"ך.
המוזיאון הוקם להנצחת זכרו של סגן אוריה
בר שלום, להקמתו סייעו אגף הנוער
במשרד החינוך ומוזיאון ארץ ישראל.

מוזיאון האדם בהר
ע"ש אוריה בר-שלום הי"ד

עם חלונת "מוזיאון האזן החר"

ראשיתו של אוסף הכלים, שהפך לימים לתצוגת "אדם ועמלו", כבר בשנותיו הראשונות של ביי"ס שדה, שלא מכבר חגג עשרים שנה לקיומו.

באותן ימים, בעת ששוטטנו בכפרים הערביים, בעיקר בנידחים שבהם, הבחנו במחרשות עץ, שיצאו משימוש, במונחים שהעלו קורי עכביש במרתפים אפלים, במגלים, מזרים, אבני-ביחיים וכלי עבודה נוספים, שתמורת סכום פעוט בעליהם היו מוכנים להיפרד מהם. וכך הלך והצטבר אצלנו מבחר כלים, אשר כעבור זמן הפך לתצוגה צנועה וחובבנית - בתחילה בחדר טבע ("חדר חיות") של רן, יחד עם נחשים, מכרסמים ושאר מיני שרצים ורמשים.

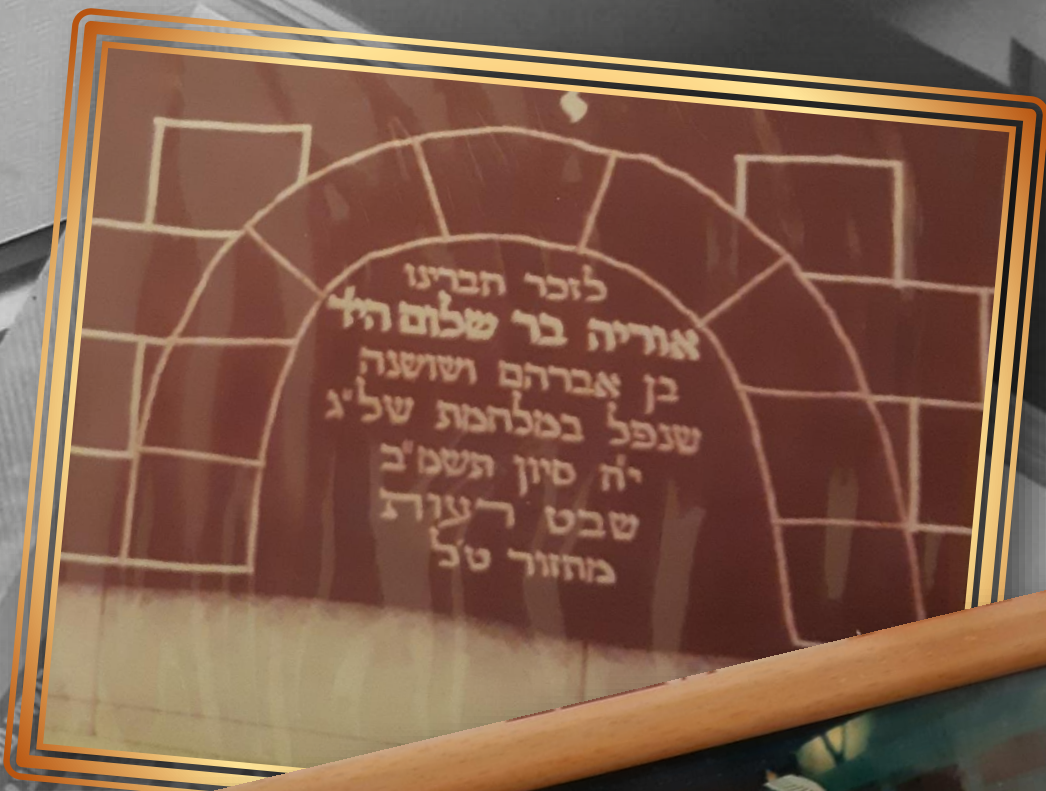
אחר כך זכינו במבנה הגדול והמרווח, יחסית, שבו שוכן המוזיאון גם עתה. לאחר שבנין זה התפנה מדייריו ומשימושו הקודמים, שברנו בו קירות אחדים ויצרנו אולם שבו הוצגו הכלים, עיצוב התצוגה ("התערוכה החקלאית" בז'אנר המקומי) נשאר חובבני למדי, אף כי היו פה ושם נסיונות לשיפור הרמה, בעיקר בסיועה של חדווה שפרעם, אמנית בראשית דרכה, שניסתה להחיות את הכלים הדוממים, אך די מהר פרשה כנפיים ונסעה לה אל מדינות הים... וכך עברו השנים והתצוגה העלתה אבק וקורי עכביש. היא זכתה אמנם מדי פעם לרגעי עדנה, אך היה ברור שנדרש כאן טיפול שורש, אם רוצים שתהיה זו תצוגה ראויה לשמה.

וכאן נכנסת לתמונה משפחת בר-שלום מרמת גן. אברהם, צעיר-נצחי, איש התעשייה האוירית, בוגר תנועת בני עקיבא בארץ, שגדל על ערכיה ועל ההווי שלה ואלה דבקו בו וניכרים בהליכותיו עד היום. שושנה, עולה חדשה-ישנה מאנגליה, אישה יפה ואצילית, שהסגנון הצברי וההווי הישראלי לא הצליחו לטשטש את עקבות בית גידולה המקורי. הורים צעירים אלה שכלו את בנם-בכורם, אוריה הי"ד, במבצע שלום הגליל. אוריה היה בעל חמדות, שהתחנך על ברכי התנועה בישיבת בני עקיבא בכפר הרא"ה, והיה פעיל בנני עקיבא בעירו. את שירותו הצבאי עשה בחיל השריון, ולאחר מסלול ישיר של קורסי פיקוד, מונה למפקד מחלקת טנקים.

בקיץ תשמ"ב, בעיצומה של מלחמת שלום הגליל, נקרא אוריה להוביל את טור השריון של עוצבתו בפאתי כביש ביירות-דמשק. בעת ביצוע משימה זו, ובעומדו חשוף בצריח הטנק, נפל בהתקלות בשריון סורי בטווח קצר מאד. הצעיר שיחזק צאט זכאטא, הצעיר החזק, בני משפחת בר שלום וידידיהם הרבים הקימו עמותה להנצחת שמו של אוריה. קשרים נפשיים לגוש עציון ואל העבר וההווה של מקום זה, הביאו אותם אלינו. כוונתם היתה להקים מפעל הנצחה חי ופעיל, ולא פינת זכרון דוממת, והדבר הלם את ביי"ס שדה ואת פעילות חלמי"ש (חקר לימוד מקורות ישראל בשדה) המתבצעת במסגרתו.

לאחר בדיקת הצעות אחדות והעלאת רעיונות ותוכניות שונות, הוחלט להקים את מוזיאון "אדם ועמלו". ש"ירש ויחליף את התצוגה הישנה, ויהווה מוקד לביקורים ולפעילות בנושא. עמוס ספראי, שיוזמתו הביאה להקמת מרכז חלמי"ש בבי"ס שדה, יחד עם שלמה ויוחנן, הכינו את הפרוגרמה הראשונית. הם יצרו קשר הדוק עם מרכז "אדם ועמלו" שבמוזיאון ארץ ישראל בתל אביב, והעומדים בראשו, איתן איילון וחגית שורק, נענו לכל קריאה והושיטו עזרה בנדיבות ובמקצועיות.

אברהם
עם ראש
הממשלה
לשעבר
יצחק רבין

במהלך כל השנים מאז נופלו,
פעיל אביו של אוריה, אברהם,
בהנצחת בנו

מסמך רשמי עם הכותרת 'מס' וטקסט נוסף.

חטיבה 500 זוכרת את לוחמיה

עצרת חטיבה 500 נערכה ביד לשריון בלטרון, במלאת 30 שנה לשל"ג ■ לקראת האירוע נפתחה קבוצה בפייסבוק, באמצעותה נאספו עשרות סיפורים אישיים מרתקים

מאת: פנינה שניצר (סא"ל)

באירוע התקיים שילוב חווייתי ומרגש של קטעי הקלטות אונטיות מרשת הקשר החטיבתית, צלילים, תמונות וזיכרונות נוסטלגיים מזוויות שונות, סרטונים מקוריים, ראיונות אישיים ותיעוד ארכיוני נדיר.

כאשר עלה לבמה המנחה אבי סגל (סא"ל), קצין השלישית החטיבתית במלחמת שלום הגליל, רעד קולו כשפתח ואמר: "התאספנו כאן הערב להיזכר, לזכור, להוקיר, להודות ובעיקר להיות ביחד לאחר תקופה כה ממושכת שחלפה... נדמה שעברו מאז שנות נצח: אך לכל מי שהיה שם, זהו פרק חיים שצורב בלבו לעד. לוחמי חטיבה 500: אנחנו היינו שם?".

אחרי ברכת הרמטכ"ל בני גנץ הושמעו הקולות בקשר, עת חטיבה 500 הגיעה ראשונה ל"שחור" - כביש ביירות דמשק.

בעצרת הוקדש פרק משמעותי להנצחתם של הנופלים. שמות 46 הלוחמים שנפלו במערכה הוקראו בליווי מנגינה שכתב רב טוראי שי לנדרר ז"ל, אשר נפל בקרב בעין זחלתא ביום הרביעי למלחמה.

האב השכול אברהם בר שלום, אביו של אוריה ז"ל, נשא דברים בשם ההורים השכולים.

זקוף קומה, זיק של גאווה בעיניו התכולות, עלה לבמה דורון רובין (אלוף) ששימש מח"ט 500 במלחמת של"ג, שאמר בין היתר: "אני גאה בכלכם ומודה על הזכות הגדולה שניתנה לי ללחום לצדכם ולפקד עליכם. אני רוצה לומר לכלכם תודה ענקית, אתם רשאים ללא ספק להיות גאים במעשיכם.

ב-27.12.1972 התקיימה באתר "יד לשריון" בלטרון עצרת לוחמי חטיבה 500 לציון 30 שנה למלחמת שלום הגליל. את האירוע תכננו וארגנו זמן רב בהתנדבות קבוצת מפקדים (בדימוס) של החטיבה.

חטיבה 500 (הידועה גם בשם עוצבת "כפיר") פעלה כחטיבה חצי סדירה במיתקן צאליס בין 1972 למלחמת יום הכיפורים (1973) - ומאז כסדירה עד לפירוקה בשנת 2003.

במלחמת שלום הגליל לחמה החטיבה בגזרה המרכזית (בציר ההררי), תחת פיקוד עוצבת הפלדה - אוגדה 162. לשלושת גדודי השריון (430, 433 ו-195) חברו גדוד נח"ל (932), גדוד הנדסה (601), גדוד מילואים של הצנחנים ("סלע"), ופולגת ווקנין.

החטיבה הגיעה ראשונה לכביש ביירות-דמשק באזור העיירה צופר וחסמה אותו. היה זה הישג בעל השלכות אסטרטגיות נרחבות. משם גלשה לבחמדון ולעליי והגיעה עד ביירות. בשלב מאוחר יותר לחמה החטיבה במרכז ביירות, עד ההשתלטות על העיר ופינוי ארגוני המחבלים משם.

■ ■ ■

במסגרת ההיערכות לאירוע נפתחה קבוצה בפייסבוק - כפיר בשל"ג 1982 - המונה כיום 363 חברים, בעיקר לוחמים ובני משפחותיהם. הקבוצה הפכה

האב השכול אברהם בר שלום, אביו של אוריה ז"ל, נשא דברים בשם ההורים השכולים.

יד לשריון, לטרון

שמו של אוריה מונצח בכמה אנדרטאות ברחבי הארץ

אתר הנצחה לנופלי חטיבת שריון 500 יער המגינים

בית יד לבנים ברעננה,
ובית יד לבנים בגבעתיים

אתרי ההנצחה
בבסיסים הצבאיים
צאלים ותל השומר

פינת זיכרון בבית ספר אמונים בגבעתיים
וקיר ההנצחה בבית איל באשדות יעקב

רחוב על שם אוריה

רחוב ע"ש
בר שלום אוריה
בן 20 בנופלו

7
7
5

לרגל יום הזיכרון, החליפה עיריית רעננה
זמנית את שמות הרחובות בשמות נופלים
תושבי העיר

דבר התלמידים

בתוכנית ההנצחה ספגנו ערכים אישיים, חברתיים ותרבותיים שמניעים לשינוי והופכים אותנו לאנשים סבלניים ומכבדים יותר. התהליך איפשר למשפחות השכולות לשתף במסע הזיכרון האישי ולנו, הדור הצעיר להתוודע לאומץ ליבם של היקרים שבנופלים ציון לנו את החיים. בתהליך זכינו להתחבר באופן משמעותי לאוריה, לסיפור שהוא מביא עמו ולתכונותיו הייחודיות.

אוריה השריש בנו עוצמה וכוח, מכיוון שהוא תמיד היה חזק, נאמן לעצמו ולמדינה ועשה את מה שחשוב לו. הפרויקט היה משמעותי ומרגש, הוא גרם לנו להתחבר אל המורשת, אל החוזק הפנימי שלנו ולחשיבות שבתרומה מתוך מקומות אמיתיים דרך אישיותו של אוריה. בהתחלה חששנו מאוד, לא חשבנו שנהיה מסוגלים לדבר עם אבא שאיבד את הבן היקר שלו, זהו נושא רגיש מאוד. אבל כשהצטרפנו לזום עם אברהם אביו של אוריה והבנו שזאת לא הפעם הראשונה שמראיינים אותו, נפתחנו והרגשנו יותר בנוח לשאול אותו את השאלות שעניינו אותנו לדעת על אוריה.

זה מרגש מאוד לעשות ספר הנצחה על חייל שתרם מעצמו ונפל בשביל המדינה שלנו. היו חששות בדרך אבל בסוף הצלחנו. בזכות אוריה למדנו מה זה לתת מעצמך לא בשביל שאחרים יהיו מרוצים, אלא באמת כי אכפת לך וכי בסופו של דבר אתה מגן על המדינה שההורים שלך, אחים שלך, המשפחה המורחבת והחברים היקרים שלך חיים בה. יהי זכרו ברוך.

עדן פיראן, ליה סיב, בן כהן אברמוב, כנרת ויסמן וגיל אור.

דבר הסטודנטית

זו השנה השניה שבה אני זוכה להשתתף בפרויקט ההנצחה המיוחד הזה, במסגרתו התבקשנו לערוך אלבום לזכר אוריה בר-שלום שנהרג במלחמת לבנון הראשונה. יחד עם תלמידי תיכון "מוסינזון" ברמת השרון, למדנו על אוריה, על חייו ועל מותו. זכינו להכיר את משפחתו המדהימה, את אביו היקר, אברהם שהוא איש מיוחד במינו. אברהם שיתף אותנו בסיפור שלו באופן גלוי וכן והיה נכון לעזור ולענות על כל שאלה. אני מודה על הזכות שניתנה לי להכיר את משפחתו, לשמוע עליו ולהנציח אותו. אוריה, כשמו כן היה- בעל אור פנימי אלוקי. תמיד הקרין שמחה, אנרגיה חיובית ואופטימיות על סביבתו. אוריה פיקד בגבורה על הצוות שלו עד הרגע האחרון, נפל בקרב באומץ ולמרות חייו הקצרים השאיר אחריו מורשת שראויה להערכה. את אומץ ליבו, הוא וכל הנופלים במערכות ישראל הורישו לנו. בזכותם אנחנו כאן- חיים ומנציחים. במסכת אבות שמאי אומר: "אמור מעט ועשה הרבה, והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות". כזה היה אוריה, אדם מיוחד, עניו וחברותי ועל כך אני מעריכה אותו מאוד.

רותם עזר

יהי

זכרו

בברוך